

Karel Pacina

* 29. 11. 1894 † 1. 8. 1959

Pan Karel Pacina se narodil 29. 11. 1894 v Kopistech. Dětství prožil v Hrdlovce u Duchcova a do školy chodil pak do Oseka. Velký vliv na Karla a jeho bratra Václava měl jejich otec, který pracoval u Zeměvrtného průzkumu v Osek. Podnik jej často vysílal na práci do ciziny a on bral

oba chlapce s sebou. Karel se tak dohovořil německy, anglicky, chorvatsky, srbsky, italsky a částečně také francouzsky, španělsky a rusky. Následně se vyučil elektrikářem a pracoval jako dražní elektrikář na trati Louka u Litvínova – Moldava. Již od mládí byl činný v Sokole. V období 1.světové války narukoval k námořnictvu Rakouska – Uherska a v únoru 1918 na křižníku Saida byl účastníkem vzpoury námořníků na Jadranu v Boce Kotorské.

Po válce se vrátil do Čech a oženil se s Annou rozenou Sklepňikovou. V roce 1923 se jim narodil syn Vladimír. Následně byl ještě na několik let povolán k námořnictvu a po návratu do Oseka se aktivně zapojil do činnosti Sokola a dvou hudebních souborů, kde hrál na housle. V letech okupace se rodina před násilnostmi sudetských Němců musela uchýlit k příbuzným do vnitrozemí, nejprve do Lenešic u Loun a pak do Veleně na severu Prahy. Syn Vladimír se v té době vyučil leteckým mechanikem v továrně Letov v Letňanech u Prahy, kde také pracoval.

Hned po válce, v červnu 1945, se rodina vrátila zpět do Oseka a Karel nastoupil k Moldavské dráze jako elektrikář. Plně se zapojil do práce Sokola, stal se náčelníkem Župy Krušnohorské – Kukaňovy. Cvičil nejen s muži, ale věnoval se žactvu i dorostu a o jeho oblíbenosti svědčila vždy plná tělocvična. Velmi oblíbené byly nedělní výlety do okolí Oseka.

Jeho velkou zálibou byla hra na housle a zpěv, což zúročil při mších v oseckém klášteře. Byl také dlouho-

Herr Karel Pacina wurde am 29. 11. 1894 in Kopisty geboren. Seine Kindheit verlebte er in Hrdlovka (Herrlich) u Duchcova und er besuchte dann die Schule in Osek.

Einen großen Einfluss auf ihn und seinen Bruder Václav hatte ihr Vater, welcher bei der Bohrforschung in Osek arbeitete. Die Firma sendete ihn oft zur Arbeit ins Ausland und er nahm stets beide Knaben mit. Karel konnte sich also deutsch, englisch, kroatisch, serbisch, italienisch und teilweise auch französisch, spanisch und russisch verständigen.

Folgend erlernte er das Elektrikerfach und arbeitete als Bahnelektriker an der Strecke Louka u Litvínova-Moldava. Schon seit seiner Kindheit war er aktiv beim Sokol. Im Zeitabschnitt des 1. Weltkrieges rückte er zur Marine, zur Seeflotte Österreichs-Ungarns ein und im Februar 1918 war er am Kreuzer Aurora Teilnehmer des Matrosenaufstandes in der Bucht von Kotor (Boka Kotorska).

Nach dem Krieg kehrte er nach Böhmen zurück und heiratete Anna, geborene Sklepňiková. Im Jahre 1923 wurde ihm Sohn Vladimír geboren. Folgend war er noch für einige Jahre zur Seeflotte einberufen und nach der Rückkehr nach Osek schloß er sich der Tätigkeit im Sokol (wurde Vorsteher) und zwei Musikensembeln an, wo er Geige spielte. Während der Okkupationsjahre mußte die Familie vor der Gewalttätigkeit der Deutschen Zuflucht im Binneland bei Verwandten suchen, zunächst in Lenešice bei Louny und dann in Veleň im nördlichen Prag. Sohn Vladimír machte zu dieser Zeit in der Fliegerfabrik Letňany die Ausbildung zum Fliegermechaniker, wo er dann auch arbeitete.

Gleich nach dem Krieg, im Juni 1945, kehrte die Familie nach Osek zurück. Karel trat bei der Moldauer Bahn als Elektriker an. Er schloß sich auch völlig der Tätigkeit im Sokol an, wurde Vorsteher des Erzgebirgsgaues Kukaňov. Er turnte nicht nur mit Männern, er widmete sich jedoch auch den Schülern und dem Nachwuchs und seine Beliebtheit bezeugte auch stets der volle Turnsaal. Sehr beliebt waren die Sonntagsausflüge in die Umgebung von Osek.

letým členem Pěveckého sdružení severočeských učitelů. Zapojoval se do činnosti ochotnického divadla pod vedením MUDr. Klačera, podílel se na tvorbě osecké kroniky a působil jako průvodce v klášteře. Byl aktivní i po odchodu do důchodu, kdy se stále věnoval řemeslu a ještě několik let vypomáhal panu primáři Stýblovi v duchcovské nemocnici jako elektrikář. Celý život se otužoval, vše zvládal v sokolském duchu a jeho životním krédem bylo sokolské . „V zdravém těle, zdravý duch“.

Karel Pacina zemřel náhle 1. 8. 1959. Rozloučit se s ním do mosteckého krematoria přišlo mnoho přátel a kamarádů nejen z Oseka, ale i z Háje, Hrdlovky, Duchcova... Čestnou stráž stáli sokolové v krojích, na rakvi byla položena sokolská čepice, to všechno v době tuhé normalizace. Obřadní síní zazněla píseň Čechy krásné v podání tehdy osmdesátičlenného Pěveckého sdružení severočeských učitelů pod vedením pana dirigenta Aloise Škarky.

Karel Pacina je pohřben v rodinném hrobě na oseckém hřbitově.

Hana Divišová

Moje osobní vzpomínka na pana Pacinu

Když jsme jako děti chodili v zimě do školy na náměstí, vždy jsme ráno viděli pana Pacinu otužovat se do půl těla v potůčku pod domem, kde bydlel. A pokaždé nám domlouval: „Děti! Ve zdravém těle zdravý duch“. A my jen pozdravily a utíkaly do tepla do školy. Starý sokol se nezapřel.

Zdeňka Rubešová

Seine große Vorliebe war das Geigenspiel und Gesang, was er während der Gottesdienste im Oseker Kloster anbringen konnte. Er war auch langjähriges Mitglied der Liedertafel der nordböhmisches Lehrer. Er schloß sich der Tätigkeit des Laientheaters unter Leitung von MUDr. Klačer an, beteiligte sich an der Bildung der Oseker Chronik und wirkte als Klosterführer im Kloster Osek. Auch nach dem Abgang in Rente war er sehr aktiv, er widmete sich stets dem Handwerk und half noch einige Jahre dem Herrn Oberarzt Stýbl im Duxer Krankenhaus als Elektriker.

Das ganze Leben härtete er sich ab, schaffte alles im Sinne des Sokol und sein Lebens credo war der Sokolpruch: „Im gesunden Körper ein gesunder Geist“. Karel Pacina starb plötzlich am 1. August 1959. Viele Freunde und Kameraden, nicht nur aus Osek, aber auch von Háj, Hrdlovka und Duchcov kamen, um sich von ihm im Krematorium Most zu verabschieden. Im Sokol stand die Ehrenwache in Trachten, auf den Sarg wurde eine Sokol-Kappe gelegt, das alles während der starren Zeit der Normalisierung. Im Zeremoniensaal der Nordböhmisches Lehrer erklang das Lied Čechy krásné (Schönes Böhmen) in der Interpretierung von 80 Mitgliedern des Gesangsvereines der Nordböhmisches Lehrer unter Leitung des Herrn Dirigenten Alois Škarka.

Karel Pacina ist im Familiengrab am Oseker Friedhof begraben.

Hana Divišová

Meine persönliche Erinnerung an Herrn Pacina:

Als wir als KInder im Winter zur Schule am Marktplatz gingen, sahen wir stets morgens Herrn Pacina halb nackt beim Bach unterhalb des Hauses, wo er wohnte. Und jedesmal redete er uns zu: KInder! "Im gesunden Körper ist ein gesunder Geist!" Und wir grüßten ihn nur und rannten in die Wärme der Schule. Ein alter Sokol (Falke) verleugnet sich nicht!

Zdeňka Rubešová